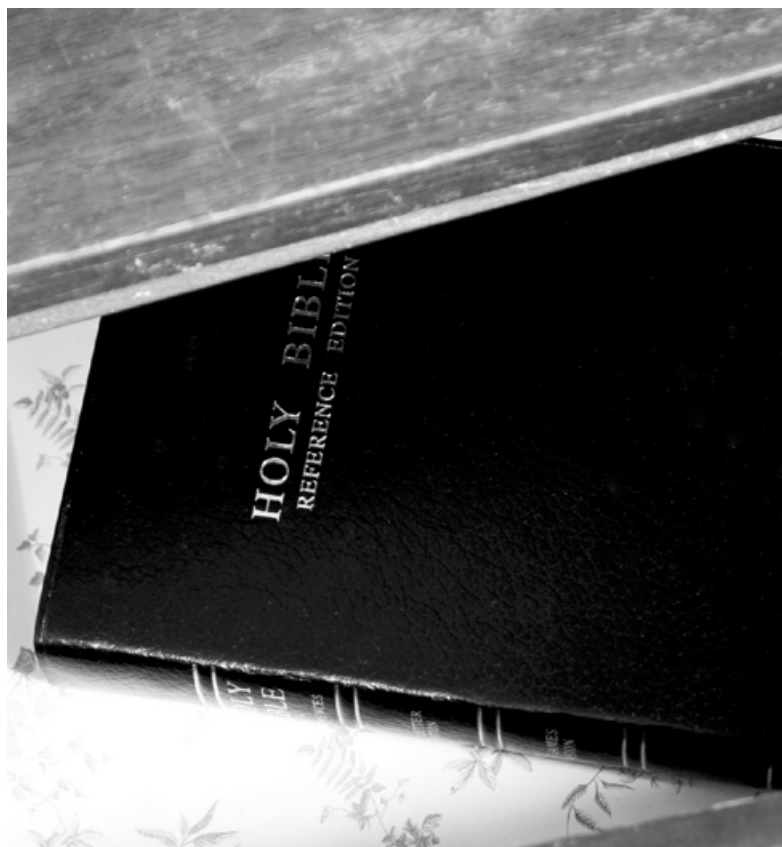

Бог на общуването

„Един другиму тежотите си носете, и така изпълнявайте Христовия закон.“ (Гал. 6:2)

Чува ли ме Той?

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

1 Пет. 5:7

Джейн израстна в християнско семейство. Да, родителите ѝ имаха своите проблеми, но тя никога не се съмняваше в любовта им. Спомняше си дните, когато всички сядаха около камината, пееха песни на Бога, четяха библейски истории и се молеха. Това бяха хубави спомени.

Тя имаше всичко, от което се нуждаеше. Родителите ѝ имаха добре платена работа, а тя посещаваше само най-добрите училища. Отстрани изглеждаше, че нищо не ѝ липсва, но въпреки това чувстваше празнина в себе си. В отчаян опит да я запълни, Джейн се отдаде на наркотици и незаконни връзки.

Няколко пъти опита да спре саморазрушителното си поведение, да се промени. Но след това отново се връщаше към познатите средства, които даваха само временно облекчение на чувството и за вина и обърканост.

Една сутрин Джейн се събуди, беше сама в хотелска стая. Нямаше представа как е попаднала там и това наистина я уплаши. В отчаянието си тя извика: „Къде си, Господи? Чуваш ли ме?“ Последва тишина.

Джейн се чудеше как се беше отдалечила толкова много от Бога, Когото познаваше като малка. Преди време тя се чувстваше близо до Господ. Обичаше да прекарва време, четейки Словото Му и разговаряйки с Него.

Тя бавно стана от леглото. Докато коленичеше, грехата и се закачи в едно чекмедже. Погледна надолу и очите и спряха върху Библията, която стоеше в него. Просълзи се, обзе я чувство на мир и спокойствие. В този момент тя знаеше, че Господ я чува.

Бог копнее да има интимна връзка с нас, в която да споделяме радостта и тревогите си с Него. 1 Петрово 5:7 казва: „Всяка ваша грижа възложете на Него, защото Той се грижи за вас.“

Въпросът, който можем да си зададем е: *“Ние чуваме ли Бог?”*

**Нямаше представа как
е попаднала там и това
наистина я уплаши.**

Неделя
7 Август

Бог на общуването

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Изм. 20:14, 17; Пс. 127, 128; Лука 6:27, 28; Деяния 2:41-47; Ефес. 4:32; 5:25; 6:1-4

Бог = общуване (Бит. 1:1; 2 Кор. 3:14)

Преди сътворението на човешките същества, преди сътворението на Земята и дори преди сътворението на ангелите, Господ съществуваше в тясна връзка. Три вечни личности - Отец, Син и Святият Дух-живееха в идеални взаимоотношения помежду си. Това е така още преди Бог да създаде първото същество. Той живееше в общение, а не в изолация. Неговата същност се крие в общението и ние използваме думата „любов“, за да опишем тази същност (1 Йоан. 4:8).

Кръгът от взаимоотношения се умножи след като Бог започна Сътворението. В основата на този процес е любовта, защото желанието за общуване лежи в сърцето на всеки творчески инстинкт. Въпреки, че любовта е в основата на сътворението дори и на неодушевените предмети като морето и пясъка, тя може да бъде най-добре изживяна от създание, което има способност да отвърне с любов на Съзателя.

Божията същност е общение, характеризиращо се с любов,

Господ има специално отношение към грешниците (Бит. 3:1-13; 2 Кор. 5:18, 19)

При сътворението човешките същества се радваха на съвършена и директна връзка с Бога. Когато Адам и Ева избраха да не Му се подчинят и да следват собствената си мъдрост, първи на земята изпитаха горчивите последици от изолацията. Първото отделяне беше раздялата с Бог. Когато Той ги изгони, плодовете на тази първоначална изолация достигнаха по-големи граници -отчуждение между самите хора. Срамът им предизвика чувство за вина, а резултатът беше неизживяна до този момент емоционална и духовна дистанция по между им.

Не бива да забравяме, че Божията същност е общение, характеризиращо се с любов.

Въпреки техния грях, Бог не обърна гръб на Адам и Ева. Той избра да преследва развиваща се връзка с тях. В Римляни 8:35-39 Павел задава риторичен въпрос относно кой и какво може да ни отдели от Божията любов. Отговорът е „нищо“. Той ни привлича като магнит във връзка със Себе си. Исус е в центъра на общуването. Да направим една аналогия с колелото на велосипеда: нека приемем, че Той се намира в центъра на колелото, а ние сме спиците. Колкото повече се доближаваме до Бог, толкова по-близо ще сме и един до друг, нали?

Един съвършен Бог е единствената надежда за нашите несъвършени взаимоотношения (1 Йоан. 3:14-23; 4:7-21).

Изолацията, създадена от същността на греха, егоизма, достигна кризисната си точка, когато Кайн уби Авел. Въпреки, че изгонването от Едемската градина е било тежко изживяване, човешките същества още не бяха изпитали естествения резултат от изолацията -смъртта. Когато Авел умря,

хората за първи път се изправиха пред ужаса от вечното разделение. Днес отражението на това събитие се вижда във всеки развод, всяко убийство, всяка лоша дума и всяко егоистично действие.

Изненадващо - или може би за жалост - хората се отнасят до известна степен наивно с взаимоотношенията. Нараства броят на хора, отнасящи се с песимизъм към брака, които предпочитат да се обвързват сексуално без брачен съюз. Въпреки това, милиони други се женят всяка година с надеждата, че са намерили идеалния партньор, който ще сбъдне всичките им мечти. В болниците по цял свят бъдещи родители очакват раждането на децата си. Те се надяват, че тази нова връзка ще им донесе удовлетворение и неумираща любов. Години, дори месеци, по-късно много от тези надежди и мечти са разбити.

Липса на брачно общуване, егоистични желания, наложени насила на съпруг или съпруга, а понякога и неща, които нямат нищо общо с брака. Това са само някои от нещата, които напомнят, че изолацията и разделието все още се борят с общуването. Каква по-голяма болка за един родител, от това да има син или дъщеря, които са прекъснали връзката, която преди е носела толкова много обещания? Нашият егоизъм е взел на прицел общуването и е изстрелял куршума на изолацията право в сърцето му.

Има ли тогава надежда за нас? Обречени ли са обитателите на тази земя да живеят самотно, лишени от смислени взаимоотношения, преследвани от мираж за обвързаност, който няма реални основи? Без Исус - да. С Исус - не.

В един свят на разбити отношения, където хората напразно се стремят да постигнат разбирателство с другите, Бог изпрати Своя Син. Ако проблемът беше в подобряването на техниките за комуникация, Той можеше да изпрати ангел. Ако решението беше да се открие съвместимостта между човешките характери, можеше да създаде поучителен видео семинар. Проблемът обаче, беше много по-голям. Проблемът беше нашият егоизъм, нашият грях. За да ни предостави възможност да изберем Него за Господ на нашите връзки, Той първо трябваше да ни освободи от тиранията на нашия егоизъм. Мъчителното разпъване на Исус на Голгота беше изкупителната цена за този грях.

Бог ни дава свобода да избираме взаимоотношенията си (Гал. 2:21)

Милостта, която Бог показа на кръста разбива оковите на егоизма и изолацията. Тези, които ежедневно я приемат, са притеглени към Него като стоманени стърготини към магнит. Нашият егоизъм е разпънат на кръста заедно с Исус. Сега ние живеем с любовта, която е в основата на всички взаимоотношения. Йоан е убеден във връзката между това да си християнин (без окови) и това да обичаш. Той открито заявява, че любовта е изпитание на вярата. Човек не може да твърди, че обича Бог и същевременно да бъде безразличен към нуждите на ближния си. В Библията Бог ни дава инструкции за отношенията между съпрузи, родители и деца, роднини, съседи, приятели, дори и между напълно непознати! Ако ги следваме, можем да се радваме на истинска близост. Бог ни обещава, че ако Го допуснем в нашия живот, ще преживеем близост с Него и по-дълбоки взаимоотношения с другите хора.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Как и защо се развалят човешките отношения?
2. Опишете процеса, чрез който Бог ги възстановява.
3. Защо Бог е толкова важен за запазването на добрите отношения?

Божиите инструкции за нашите взаимоотношения

СВИДЕТЕЛСТВО

Еф. 5:25

Ако поговорите с днешните младежи, ще видите, че много от тях чувстват липсата на Божи инструкции по отношение на границите в общуването. Знаехте ли, че има поставени граници дори и между съпрузите? „Понеже са женени, мислят, че не извършват грях.“¹

Апостол Павел съветва мъжете да обичат жените си. „както и Христос обикна църквата и даде живота Си за нея“. „Така и мъжете трябва да обичат жените си, като част от тяхното собствено тяло. Този, който обича жена си, на практика обича себе си. Защото никои никога не е мразил собствената си

плът, собственото си тяло, а напротив - грижи се за него, както и Бог - за църквата“. Не е истинска любов тази, която превръща една жена в

Понеже са женени, мислят, че не извършват грях.

инструмент за задоволяване на похотливите желания на мъжа и... Колко малко всъщност са мъжете, които изразяват любовта си по начина, предписан от апостола.“²

Някоя земна връзка не бива да надделява над връзката ни с Исус Христос. Всички човешки връзки трябва да бъдат подчинени на Неговото ръководство. Не всеки схваща това: „Те са се свързали в брак по свое желание. По тази причина, бракът им осветява задоволяването на първичната страст. Дори вярващи мъже и жени, се отдават на похотливите си страсти. Те не си дават сметка, че Бог ги държи отговорни за изразходването на жизнената им енергия, което отслабва техния живот и омаломощава цялата система.“³

Хората не можеха да разберат идеята за приоритета, но Исус беше идеален пример за това: „В продължение на тридесет години Той беше любящ и послушен син на Мария. И любовта му беше непоклатима. Но сега трябваше да поеме работата на баща си. Като Син на Най-Значимия, нищо земно не бива да го възпира да изпълни мисията Си или да влияе на поведението Му. Изискванията на Бог са големи дори и за човешките взаимоотношения. Нищо земно не бива да отклонява посоката ни от пътя, по който Той ни нарежда да ходим.“⁴

Днес ние сме призовани да следваме Неговия пример. „Трябва ли жената мълчаливо да приема изискванията на съпруга си, когато вижда, че го контролира единствено първичната страст? Тя трябва по нежен и мил начин да му напомни, че само Бог може да има изисквания за живота и, и тя не може да ги пренебрегне, защото ще отговаря пред Бог. „Или не знаете, че вашето тяло е храм на Святия Дух, когото имате от Бога? И вие не сте свои си, защото сте били с цена изкупени; затова прославете Бога с телата си, (и с душите си, които са Божи).“⁵

1. Свидетелства към църквата, том 2, стр.473

2. Пак там

3. Пак там, стр. 472

4. Животът на Исус Христос, стр.147

5. Свидетелства към църквата, том 2, стр.475

Отговорът е Исус

ЧЕРНО НА БЯЛО

Еф. 5:25

Когато Исус беше на земята, Той ни показа как да живеем. Това беше една от най-важните Му цели. Исус ни учеше как да обичаме, да устояваме на изкушенията и да имаме по-силна вяра. Също така ни показа, че Той е истинският Бог на нашите взаимоотношения.

В Еф. 5:25 Павел пише, „Мъже, любете жените си, както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея.“ Тук Павел използва Исус като пример за идеално, истинско взаимоотношение. Най-дълбокото и интимно взаимоотношение, споделяно между двама души е връзката между съпруг и съпруга. Така че, този текст не се отнася само до отношенията в брака, но и до всички други по-незначими отношения. Можем да отнесем този текст до всеки двама души и той пак ще бъде верен: майки, обичайте дъщерите си, сестри обичайте братята си, приятели, обичайте

Най-дълбокото и интимно взаимоотношение, споделяно между двама души е връзката между съпруг и съпруга.

съседите си. Исус обича всеки един от нас. Той не се пожертва само заради женените двойки, а за всеки. Текстът е опора на всички взаимоотношения, защото Исус е в неговия център.

Исус е истинският Бог на общуването. Неговата заповед е да се обичаме един друг, както Той ни е възлюбил. А най-голямата любов е да умреш за приятел (Йоан 15:12, 13). Това директно ни насочва към Ефесяни 5:25. Ние трябва да обичаме нашия съсед, човека, който стои до нас в църквата, в училище, на работа. Защо? Поради една причина: Исус пръв ни обикна. Но това не е всичко; Той ни учи да бъдем готови да умрем един за друг. И не само ни казва как да общуваме по между си, но е едно с нас. Връзката, която Исус има с нас е безспорна, неограничена и прощаваща. Неговата готовност да умре за мен и всички хора доказва, че Той е Господ на нашите взаимоотношения.

КАК МИСЛИТЕ

1. Ако Исус не е център на някоя от връзките във вашия живот, как можете да Го направите и да запазите връзката си. Бъдете конкретни.

2. Ако Исус е силната основа, на която се крепят всички успешни взаимоотношения, как ще обясните щастливия, четиридесетгодишен брак между двама атеисти? Какво кара този брак да устои?

3. Исус пожертва живота Си за своята невеста, църквата. Ние сме призвани, ако е нужно, да направим същото. Дайте пример за реална ситуация, в която може да ви се наложи да дадете живота си за приятел. Обяснете дали ще го направите или не.

4. Двама хомосексуални партньори, заклетни Божии последователи, твърдят, че Исусовият пример за самопожертвувателна любов е основа на тяхната брачна връзка. Как бихте им обяснили, че не са прави?

Сряда
10 Август

Как да оцелеем когато сме сами?

ИМА КАК

Притчи 3:5; 4:23; Фил. 4:13

Трудно е да бъдеш сам в тези дни. Когато наблизват празници като Св. Валентин, човек изпитва огромно желание да се облече в черно и да запее „Любовта не струва“*. Но по-добре недей, не го прави. Не защото може да ти излезе лошо име, но защото и за безнадеждните романтици има надежда.

Точно така! Има лек за болното ти за любов сърце! Край на среднощните чатове с анонимни кибер обожатели; край с прегледа на обявите за запознанства във вестника (наистина ли някои хора го правят?); край на записването в тези досадни уеб страници за самотни сърца! „Но как е възможно това?“ питаш се ти. „Аз съм „бита карта“!“ Всъщност не си. Но

И за безнадеждните романтици има надежда.

ако продължаваш да се взираш в огледала, които ти казват, „За нищо не ставаш. Леле, много си грозен,“ тогава помисли над следните неща.

1. В живота има и други важни неща! Спи да се притесняваш за това, кога ще се появи правилния човек за теб. Излез навън и направи нещо полезно! Върни се в училище (не е зле да се дипломираш), можеш да постъпиш като доброволец в местния кучкарник (ако не обичаш животни, опитай в болницата), намери си ново хоби (препоръчвам скално катерене), напиши писмо до Парламента (избери си кауза, каквато и да е). Хленченето няма да те отведе никъде. Затова, сложи край на празните приказки и промени нечий живот.

2. Намери си източник на вдъхновение. Прочети някоя велика книга като Библията, Неизказаните правила на любовта на Джоу Брукс и Мишел МакКини Хамънд, или Защо вече не излизам на срещи на Джошуа Харис. След това подчертай някой пасаж, който наистина ти харесва и го постави на място, от където можеш да го виждаш всеки ден. Псалом 139:14 е класика. Повтаряй своя източник на вдъхновение отново и отново, и ще осъзнаеш колко страховтен си в действителност. Ако веднъж го видиш и другите ще го разберат.

3. Молете се, Хвалете Господа и се подготвяйте. Бог наистина се интересува от твоето щастие. Все пак, Той те обича повече от всеки друг, нали? Очевидно това, което е най-добро за теб, е най-важно за Него. Той ще направи това, което е нужно, за да намериш, или да бъдеш намерен от най-подходящия за теб човек. Ние знаем, че Бог може да довърши това, което е започнал в деня, в който сме се родили (Пс. 22:9,10; Фил. 1:6). Затова трябва само да Му се доверим, да общуваме с Него ежедневно и да се приготвяме за деня, в който най-накрая ще срещнем любовта на живота си. Задайте си въпроса: Какви качества искам да притежава бъдещият ми съпруг/ съпруга? Каквото и да желаете, с Божията помощ, ще можете да развиете тези качества у себе си. Скоро ще водите толкова задоволителен живот, че дори няма да забележите липсата на човек, с който да го споделяте. Докато един ден намерите човека и започнете да споделяте!

Взаимоотношения край тъч-линията

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Мат. 25:31-46; Гал. 6:2

Важно е да знаем, че хората създават взаимоотношенията. В някои от тях попадаме по рождение, други създаваме ние, но всички те оказват влияние върху живота ни, независимо дали е дълъг или кратък.

Джеймс Робърт Кенеди беше различен от учениците, които посещаваха гимназията „Т. Л. Хана“ в Андерсън, Южна Каролина. И все пак, нещо го караше да минава през училището всеки ден - това беше футболното игрище. Неговият прякор беше „Радиото“, защото то беше винаги с него. Той страдаше от непозната генетична болест, която го различаваше и отделяше от другите - до един съдбовен ден през 1964, когато треньорът Харолд Джоунс забеляза Радиото да стои край тъч-линията и да се преструва, че дава указания на играчите - точно като някой развълнуван треньор.

Така започна едно важно общуване в живота на Джейми Радиото. То му донесе работа като мениджър, който носеше радост и на себе си, и на отбора. Това е общуване, в което здравето му се наблюдава и

необходимите медицински грижи са платени. Това е едно общуване, в което някой, който винаги е стоял отстрани, се

**Това се случи, само защото
един човек се опита да
приобщи друг.**

е превърнал в неделима част от обществото. Радиото е станал център на живота в „Т. Л. Хана“ като „вечен“ единайсетокласник -от 40 години.* Всичко това се е случило, само защото един човек се опита да приобщи друг, когото всички изолираха.

Преди 2000 години Някой, който бил в центъра на всичко, забелязал един свят, който стоял встрани. Свят, който бил различен от другите и имал по-малко щастие. Този Някой е оставил всичко, за да влезе в общение с нас. Ако Исус е готов да направи това, готови ли сме ние да отидем и да направим същото? (Лука 10:37). Често не искам да достигнем до тези, които другите пренебрегват, само защото са различни. Може би се боим да не нарушим спокойствието си. Може би чувстваме, че не можем да променим нищо. Исус казва: „Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили.“ (Мат. 25:40). Готови ли сте да пристъпите напред и да постъпите като треньор Джоунс и Исус?

КАК МИСЛИТЕ?

Какви методи е използвал Исус, за да изгради общение с тези около себе си?

** Гари Смит, „Някой, на когото да се опреш“, SPORTS ILLUSTRATED, 16.12.1996, стр. 78. (цялата статия можете да прочетете на адрес: <http://radio.nateweb.net>)*

Петък
12 Август

Общуването е важно за нас, за другите и за църквата

ИЗСЛЕДВАНЕ

Рим. 12:10; 1 Йоан. 2:10

С ДВЕ ДУМИ

Хората общуват с други хора или институции. Общуването е вероятно най-големият източник на щастие или нещастие. То е важен фактор за дълъг и здравословен живот (заедно с гените, диетите и упражненията). Изглежда имаме естествена необходимост да развиваме позитивни взаимоотношения. Кое може да ги подхрани или спре? Как може общуването да повлияе на това да следваме Исус и да помагаме на другите да правят същото?

ЗАЩО НЕ?

- Обадете се на лице, с което сте възнамерявали да се свържете, но не сте (например бивш съквартирант, съсед, учител и т.н.)
- Помислете, как можете да общувате с човек, чийто навици, като вулгарност, зависимост от наркотични вещества, външен вид и т.н., ви карат да се чувствате неудобно.
- Помислете за начина, по който главните сетива (зрение, обоняние, слух и усещане) се отразяват на развитието и запазването на една връзка.
- Проверете думите „приятел“ и „брат“ в Библейски конкорданс. На няколко страници обобщете главното, което сте разбрали.

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Притчи 18:24; Йоан 13:34